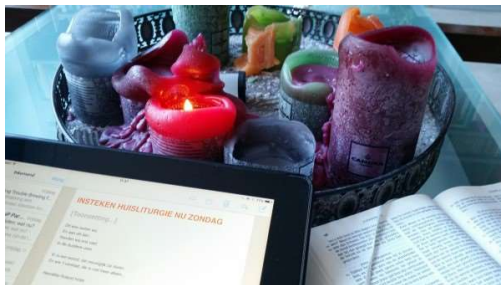

Bedankt voor deze Lierbrief vol inspiratie!
Monique

Dank voor de huisliturgie-input, goed om je op deze manier verbonden te voelen!
Lieve B

O, wat deed het deugd om te weten dat we in verbondenheid konden bidden (zingen alleen is niet aan mij besteed) ik heb het koor gemist.
Dank voor dat fijne initiatief, dank voor de mensen die dit hebben voorbereid, tot zondag,
En nu ben ik toe aan een koffie!
Hartelijke groeten,
Chris

Ria en ik hebben, wel met een beetje vertraging, zopas de viering mee gevierd.
Teksten komen nog dieper aan in deze tijd. Dankjewel voor dit heel mooi aanbod. De liederen hebben we met behulp van you tube mee gezongen.
Verbonden met jullie allen en met wie het nu bijzonder moeilijk heeft.
Dominique

Bedankt voor de huisliturgie van afgelopen zondag. Even wennen om in verbondenheid met de gemeenschap van De Lier met de huisliturgie zelf aan de slag te gaan. Maar het werkt wel. Ik heb een heel uur kunnen volmaken door de psalmen te herhalen, bij een stukje te blijven stilstaan, door ze luidop te lezen, door te mijmeren bij de lezingen.

Ik deed zelfs een overweging in gedachten want de teksten komen wel binnen in deze coronatijden. Misschien zet ik nog wat op papier. Aangezien ik het slotlied niet herkende zocht ik het op Youtube op en zo kon ik hier het slotlied toch meezingen met de begeleiding van een organist en een hele hervormde gemeenschap in Nederland! Ondanks huisarrest toch even virtueel in Nederland geweest. 😊 😊
Groeten,
Karel

Dankzij jullie initiatief waren jullie er toch wel hoor. Dit is een ervaring die we onder normale omstandigheden nooit zouden hebben. Nu weet ik hoe dit voelt en nu weet ik ook dat de gemeenschap er is ook als we elkaar niet zien. Dat is eigenlijk wel een geruststellend gevoel.

Groetjes
Lut

Met welgemeende dank voor de mooie gebeden. Ik heb ze deze morgen allemaal gebeden met op de achtergrond muziek uit onze geliefde abdij van S enanque. Nog een mooie zondag vrienden van de lier.
Jacques en Hilde Goethals.

Het was wat zoeken... maar ondanks (of juist door?) alle beperkingen toch erg deugddoend.

En de lege stoel als symbool voor de gemeenschap die we missen, maar waar we ons op deze manier toch verbonden mee voelen

Hilde en Patrick